

LjuselivringenLUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Yad men nästan alltid lagt bort,
ljuselivringen. Den prisades 29 Sept.

Konst stoppte ljus (tajdmark) som de kallades
Kan jämmerade hela huset ett efter
ett och lågurhet och sa lyods tåningar och
godar vänner på fest med kaffe pone till
istor of bestod af bränt röd, bräunliches
grönt, och toddy. Toddys var på 1800-talet
en grym dryck

Höstgille

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Höstgillen är också en fest, som brukat
höra till det förgångna. Fär man hade (ä-
loshad) gjordes alltid fest förr varev och
tjärvare. Dåvar klädde sista helvotta
lyckor och grönit av vad man kunde ge-
skaffa. Det därvades färs från till morgonen.

Mäggord dekades alla pueror och
pijorna pverna hafte och hewlakat bröd
alla 7 plaven, spydde hager. Födraningen
pvervare braunvin till gott och tomtig.

303

Märtan

Märtan firades med plogla-
fölk och gröt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Julan

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Julan firades med fisk och
gröf, plättar, men giv jultorsköte
jultorsdag. Man kläddes sig grått efter
magat som hänt under året sedan kom
magan över land i början av mars
från Tiveden, på den tiden kunde bevarings-
tiden till sas glacesdag. Hé som tjänat
soldat gick i sin mossa alltid sedan.

Till jultorsköte klädde man sig grått
som lejon, eller ett annat sorts djur. Då
drog man fram hela legegen, spisande
och grått med. Var de droga fram björn
på bränummern och haev krygt öl eller pungekaffe
laddat vid. Då skilt varens jag var dräkt
som hade en förtörd, utan för hennes fröster.

stod färre än 2 mtr. från ett placete. En
yulastor, hore skulle just lägga sig, släckte
ljuset låt stueblen fälla ner vid alla hinnebans
markter, vid placetet stod ett rött resante
ausigte. Trävgen hade nämligen erhöllit
en röd fodralslada, skurit ut agurk, iåsa
eller meron och sätte i satt ett lätt ljus.
Nåew pigorna blev så förskränkt att han
gjorde det aldrig mer

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Nyårs afton.

Nyårs afton sköt man det vaga
äret sic klockan 1. Man i Island sköt man
hūseguslost. Förra året var man
många olyckor hänta. Fick man fall
i dom som sköt skulle de få plågas. Trettion-
afton fick man nöjelykt med sörup och
leivow. Det var ej den sörup som man
får nu, nej, neövhuru nästan sart.

På kvällen efter allt trefligt skulle man
gå ut och räkna de 3 stjärnor, som kallas
de vise männen. På skulle man gå
fram och bakhängas ej vända ryggen
till och läsa.

Jagen o rägen, nej komningar tuc
höres bord jag shall reda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Hesus påg jay skal breda,
Hesus arm jay skal vila ifppa.

Vi skulle nuo få se sen tider
Kommande:

Och Februari var ett gansvallt
språk som låt på höv. Blivende värre,
kommer nämligen man till det gräde
Böck tyckte nuo om en hall
Februari - Och Mariaes ne sett länga
skägg höras glättande rödon vägg.
Kris på p. Farvgo

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Pöskem

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Pöskem föjades med äpp
fångade i koffessump och löjashalen.

Blaînraîntag fick man bollar och vajölk.

Widetiday, stekkagon. Iskensday räy-
nejölk gröt. Thär torsday, grönkål eller hacke.

Kil! Laiufredag, hade man alltid färdig
med sason seglta, alltid, rödbecka och
vatsekrisgröt. Den dagen höll man uppfest
helig, i hög massan skulle man gå, hade
man aldrig på långt till kyrkan. Alla
arbeta som kunde peppskötteras peppsköt
man. Thätta lördag föjades och skenades
och peetsades. Aggakaka och fläktor van-
hades. Ia' köktes och fångades äggis.

Draîgarvar skulle ha var sitt giv och

och vetteprägen $\frac{1}{2}$. Så knäckes
äggar i framan på varandra för att
se vem som var mest trocknallig.

Ett gönnes i kofferben i läderkav
för att man ett år se om det var fullt
blef rikt, var det tomt blev man fattig.
Så deklarerades och stodades, särskilt
kommos jag i hög nögraa verser om

Nögraa hymna

Någ jie bodde i Ystekedala, så lade
ja en hymna

om kunne leda ej orra, o' gala,
men ej ore båd i kolka o' kolpa
Så need som fria ej tjuve för, kunne mölka.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Kecv pá ble ja galen þe meci heguva, a' rest
 tó Þraður a' skelle ræja meci heguva idaríkum
 mei kerigja a' vilo pe pá hedges viiga, mei hecas
 kecus lora sprængja a' þe hedges tár, va hon
 va vár.

Pá ble ja gleu þeð kerigja, a' resti við líe
 Hafnshau, a' skáð horcen a' en tegumlaer,
 a' þrænggel a' en krof, de Lourens í tros.

Pá byttu ja de va sefur mei kerigja,
 oðr horur skelle síða pá grecan hævum
 a' sprængja, a' sá skito ja báð atva Margrétu
 Ólava, ad hævum skelle horum a' gjóða horfa.
 Lourens a' jis, som i' vaggjum la
 vi' gladdes að vi' skelle fólsor fa'
 a' það mæringja sun græn grem dorau.

sed eller niggj, på plö dom kring orren
men ej ilre sj niggj

Se spelle far o ja körta tå sköf.
far körde lag o ja körde etc.
far läpte o ja löpte,
på kom vi ti en stor sköf.
men bara ett enda trå i en
Vi klö opp i träd, slo ett hof i träd
Och läg där i osa, i savela ner i en kokosa
o fäck tränkorna fulla med hjörnefjära.

Bonc patte men förra bonhändagen i
May

Gå vilse

Kan fitch aldrey gā öfver on
 fälaf otte, ett veg plöjt fäde efter möökrets
 jiebratt dā kuccde det hāwda att man
 nāka jet fōr nāgot, man kuccde gā vilse
 oer ej nāka nātā sijew, lorrān ja morgonen
 dā det böja ljessa. Kan kuccde boksl
 vānda loraðan on pa fitch aldrey nāgot
 fröldow fā see.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

12

Vanly. och maran

Vanly och maran blar meer respekt
 för. Hōstar, särskilt de härliga blefod
 ofta ridna af maran. De stämpade
 då och var alltid sarta om morgnarne
 och maranen var krytta i flätor på tätt
 att ningen resäshlig hand kunde krypta
 upp den ejen, om allan det kunde skulle
 meer få på maren som en liten fjäder
 flegga öfver hōstan) men det behövdes
 aldrig. Det kunde händva att ifven
 maranen blifvit ridea af. maran.

Det hände alltid om vatten, ty om dagens
 var how vanlig hörnevar. Den som blef riden
 af maran kunde icke seendas. Det händes
 som en hel tegelid som kunde sig öfver

bröstet och ofta nereven, man kunde inte
 rävda sig det härliga nämligen alltid då
 man lag på egg. Närvarande där
 bara kalla den rida vid naven på stopp
 man. För att undgå hennes lade man
 i steknyppe stickat i halsen innan dörren
 ellers också patte man sista skot som man
 tagit af sig om kvällen med hästarne int
 rängen, då kunde inte varan komma
 på en också skulle man låta ryckel-
 hälet. Hästarne skyddade man nu
 man lade i halvstru om halsen innan
 stekdörren, ellers en hästsko som vände
 mest fören och så mygot stål fast över
 dörren. Närvalfan skulle varje horina
 skyf, som var i grosses. Men under meretve-
 tiden. Det stod att han blev hennes v

15

Blifkun oer sedan blef han aldrig vareg
mera. Farulgen likna en hund med
brunadde öron, tig bär, ty det fjärde, huvet
var förmåla. Hé speetta lade om kreaty
vif krennvor ty han visste att fyrjorda
skelle hänta vattnen i skyndsejren.

Han blef meran mera eller meranefr. Ja,
det givit på terti: En kvinna som var i grosses
och i godslostendan ville seendga smarta skelle
i 3 ofe o' yde minn. Vif vifbäccenidg i 3 oja
och i nedan i fruun spackna en hinna
som ett fot föds i på 3 stolpar vid ett
vågskål där i vågar mötas. Cf. 12 om
natten kryssa i gry i gryon. Smarto
skelle där medgas. Hon skelle vara naken
då hon gjorde det. Det barne som hon sedan
förlade skelle om det blev flicka. Bla mera

meew om det blev gosse en varvelf.

Det varade långt i tiden på landsbygden, att den kvinna som fick tvillinger hade i mån och mängd kvarna hennes huvudet borta där för

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
16

Fäbokons.Rikta på svavelsticker

När man blev rijk på fisk man
lektar på svavelsticker då sön tävles
på att gösform drags upp i röstan så man
höll på att därför sedan överrades
fågelnstickerna, vilka var tre, medt
om hufvudet, först i vaf katt sedan
i vaf ofvet, placka stekorna i vare
alla varven var tillräckda hade det ett
gott förlust annars var det nätt nu
allvarligt.

Djur behövdes lexa dant om de
var häufiga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17